

॥ ਤਰਿ:ਅੰ ॥

પૂજય શ્રીમોટા વિરચિત

- પ્રકાશક : ટ્રસ્ટીમંડળ,
હારિઓન આશ્રમ, (સ્થાપના વર્ષ ૧૯૫૬)
કુદુકેત્ર મહાદેવના મંદિરની બાજુમાં,
જહાંગીરપુરા, રાંદેર, સુરત-૩૮૫ ૦૦૪.
ફોન : (૦૨૬૧) ૨૭૬૫૫૬૪
 - આવૃત્તિ ચોથી ૨૦૧૪ - પ્રત ૧૦૦૦
 - કિંમત : રૂ. ૫/-
 - મુદ્રણશુદ્ધિ : જ્યંતીભાઈ જીની, ફોન : (૦૭૯) ૨૬૬૧૨૭૨૮
 - ડિઝાઇનર : મધૂર જીની, મો. : ૮૪૨૮૪૦૪૪૪૩
 - ટાઈપસેટિંગ : અર્થ કોમ્પ્યુટર, અમદાવાદ-૧૪,
ફોન : (૦૭૯) ૨૭૫૪૩૬૮૮
 - મુદ્રક : સાહિત્ય મુદ્રાલય પ્રા. લિ.
સિટી મિલ કંપાઉન્ડ, કાંકરિયા રોડ, અમદાવાદ-૨૨
ફોન : (૦૭૯) ૨૫૪૬૯૧૦૧

၁၁

સંપાદક

શ્રીમતી કુમ્ભદબહેન શશીકંત પટેલ

હરિ:ॐ આશ્રમ પ્રકાશન, સુરત

२

ੴ ਪ੍ਰਿ: ਅੰ

ਸਮਪੰਨਾਂਜਲਿ

(ચોથી આવૃત્તિ)

પૂજય શ્રીમોટા પ્રત્યે ભક્તિ અને ભાવથી
તરબોળ,
દેવા. ૧

୨୯ ଲେଖକ ୨୯ ଶିଳ୍ପିରୀ ମୌଳିକ ଗ୍ରାହ

६२८१२ अंक

સુશ્રી ભામિનીબહેન યોગેન્દ્રભાઈ પાઠકને સપ્તેમ્બર સમર્પણ

તા. ૮-૪-૨૦૧૪

રામનવમી, સં. ૨૦૭૦, હિન્દુઃઉં આશ્રમ, સુરત

੨੩੮

હરિ:અં

તમે કેટલું ને કેવું, કર્યું ‘મોટા’નું કર્મ તે,
કશો હું બદલો તેનો આપી ના શરૂ કો રીતે. ॥

આણી ઉમળકો હૈયે - પોતાનાં કર્મને જતું-
-કરી તમે બધી રીતે - કેવું કર્મ કર્યા કર્યું ! ||

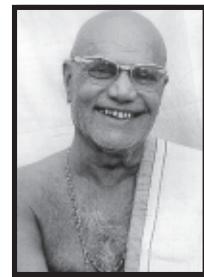
ચીવટ, કાળજ યોગ્ય, કર્મ કૌશલ્ય દાખવી,
વ્યવસ્થાપૂર્ણ સૌ કર્મ ચહો ઉતારવા વળી. ॥

ખત, ઉદ્યમ, ઉધ્યાગ, હેલ ઉત્સુકતા નરો-
દાખવતા રહી કેવી ઉજમાણ થયા વળી. ॥

મારુ જ ત કયા કારુ, કટાયા છા નથા જરા,
એને આપી શું આપી હું શરુ, કે યોગ્ય જે ભલા ! ||

ਇਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੜ੍ਹੀ

三



(અનુષ્ટુપ)

મોટા ! ભાવની સૂહેજે સમજ કેં પડતી ન છે,
‘ભાવની સ્પષ્ટતા થાય’ એવું કેંક લખો તમે.

કરી ફરી ફરી યાદ પ્રેર્યો શો લખવા મને !
ભાવની પર તેથી તો શો પ્રેરાયેલ છું હદે !

એટલે જેવું તેવું આ કૃપાથી જે લખાયું છે,
આવા પ્રસંગ ટાણે આ ખુલ્લું મૂકી દઉં હવે.

ભાવ

(અનુષ્ટુપ)

સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ સંપૂર્ણ ને જે પાછું અબ્યક્ત છે,
પ્રસરે છે થતાં વ્યક્ત આધારે રોમરોમયે. ૧

શબ્દમાં શબ્દથી એને વર્ણવી ના શકાય છે,
અક્ષરાતીત છે ભાવ, અંતરે પરખાય છે. ૨

૫

૬

એકાગ્રતા નરી જેમાં ના સંકલ્પ વિકલ્પ છે,
નીરવતા ભરી લાગે, ભાવ એને પ્રમાણજે. ૩

કુંદ ને ગુણનો દેશ ભાવ પોતે કદી ન તે,
જીવદશાથીયે ક્યાંયે ઉર્ધ્વ ભાવપ્રદેશ છે. ૪

પ્રકૃતિથી જવાતામાં ઉર્ધ્વ શો આપમેળ જે
-પગટે અંતરે, જાણો ભાવ ખરેખરો હદે. ૫

‘પ્રકૃતિથી થવાયે શેં ઉર્ધ્વ ?’ એમ પૂછે બધાં !
પ્રકૃતિથી ઉંચી એવી ભૂમિકામાં પ્રવર્તનું. ૬

સ્મરણ, પ્રાર્થના ભાવે ભજનો કીર્તનાદિનો
-લાંબા ગાળાતણો પૂરો અભ્યાસ પાડતાં જતાં ૭

-પડતાં રસ તેમાં જ્યાં, મનાદિ શમતાં તદા
-પોતાના વ્યવહારોથી, ભાવની ઉપસ્થિતિ ત્યાં. ૮

પ્રકૃતિથી જવા ઉંચે ઉર્ધ્વ પ્રકારના હદે,
મનાદિને ઘટે પ્રોવાં તેવા મનન ચિંતવને. ૯

ગાઢ નીરવતા જેમાં, એકાકારપણું હદે,
મનન ચિંતવનેયે ના, નરી શી સ્તબ્ધતા બધે ! ૧૦

એવો જે ભાવ સ્કુરેલો સ્પર્શ મૂળે મનાદિને
-અખંડાકાર સંપૂર્ણ થતાં, પદ્ધી મનાદિને ૧૧

-મૂળથી ફેરવાવાને ભાવ શો શક્તિમાન છે !
ભાવથી સર્વ આધારે ચેતના શી પ્રવર્તશે ! ૧૨

૭

૮

ભાવને નવ આકાર નિશ્ચિત કો પ્રકારનો,
એને જે કોઈ સત્કારે ત્યાં તે પોતે ઠરે ખરો. ૧૩

જગતાં, જમતાં ભાવ ગાઢતા ઉચ્ચ શિખરે
-પૂછોંચતાં પૂર્ણતા ટોચે તે અવતરતો પછે. ૧૪

પારસમણિ છે ભાવ જેને સ્પર્શ ભલે જરા,
તોય બદલવાને તે તેને તેને ચહે તદા. ૧૫

ભાવમાં ગતિ છે પૂરી, છતાંથે વરતાય ના,
આધારે પ્રસરાતાં તે ક્યાંક તો અટકે કદા, ૧૬

એને ઓળંગવા ત્યારે પોતે પ્રયત્ન ના કરે,
વારંવાર થતાં સ્પર્શ એનું ત્યાં કામ તે કરે. ૧૭

૮

મનન ચિંતને એના જે આઠે પ્ર્ખોર રૂહે હદે,
તેને અનુભવે ભાવ આવે છે દિલ જીવને. ૨૩

એકવાર હદે જેને ભાવનો સ્વાદ લાગતો,
આકર્ષાતો હદે એવો ઝેંચાતો ભાવમાં ઉંડો. ૨૪

વિચાર, વૃત્તિ કે બીજી કશી ના લાગડી વળી,
ભાવમાં એવું અસ્તિત્વ કશાનું હોય છે નહીં. ૨૫

છતાં પાછો ન તે ભાવ અકર્માત્મક જીવને,
ભાવનું કર્મ તો નિશ્ચે ચેતના સ્પર્શનું ખરે. ૨૬

શી નિરંતરતા ગાઢ થતાં ભાવની ઉર્ધ્વમાં !
માંડે પ્રસરવા ભાવ ઉંડે ઉંદેય ગર્તમાં. ૨૭

ભાવ સળંગ ચેતેલો કિયાશીલ પ્રવર્તતો,
એકધારો વહે જ્યાં ત્યાં એવું નિશ્ચિત ના પૂરું. ૧૮

વહેતાં ને વહેતાં જે જ્યાં જ્યાં ઉત્તરતો જતો,
ખચકો ખટકો એને રસ્તે ક્યાંક નડ્યે જતો. ૧૯

ભાવનો અટકાઈ તે પડવાનો ન ધર્મ છે,
કરણો આડખીલી ત્યાં શાં બનેલાં જ હોય છે ! ૨૦

છતાં ત્યાં ભાવનો નિત્ય સ્પર્શ થવાથીએ,
એવો તે ભાવનો સ્પર્શ ભજવે ભાગ નિશ્ચયે. ૨૧

સાધનાદિતણો ભાવે થતાં અભ્યાસ અંતરે,
નિરંતર થતાં એવો અભ્યાસ, ભાવ નીતરે. ૨૨

૧૦

સ્પર્શવા ભાવને યોગ્ય પાત્રતા, યોગ્ય ભૂમિકા,
નિરંતરતણા ભાવે અભ્યાસથી થતી તદા. ૨૮

એવા અભ્યાસમાં જેને હૈયે જ્યાં હર્ષ ઉછળે,
એકાગ્રતા થતાં ઉંડી, ભાવ નિષ્પન્ન થાય છે. ૨૯

એવો સહજ તે ભાવ એની મેળે ન જાગશે,
જગાડવા હદે ભાવ તેવા અભ્યાસમાં ઉડે ૩૦

-એકધારો રહે મગન એના એ જ નશા વિશે,
તેવાના અંતરે ભાવ સ્કુરે છે આપમેળ તે. ૩૧

જેના જીવનમાં ભાવ નિરંતરે જ વ્યાપ્ત છે,
તેને જીવનમાં કર્મ ના કેં વિચારવાનું છે. ૩૨

૧૨

કર્મની યોજના એને પડે ના કરવી કદી,
આપમેળે સ્ફુરે છે તે ભાવનો તે પ્રતાપ છે. ૩૩

ભાવ એવો થતો પોતે સદ્ગુરુ જીવને સદા,
યોગ્યાયોગ્યતાનું ભાન એને મેળે ઊરે તદા. ૩૪

પોતે જ દિલમાં ગ્રીછે પોતાને મૂળ રૂપથી,
ભાવ આત્માનું તો પૂર્ણ પ્રતિબિંબ સ્વરૂપથી. ૩૫

પ્રવર્ત્તિતાં હદે ભાવ જેમાં તેમાં બધાં વિશે-
પૂર્ણતાનો ઉંડો ઉંડો આસ્વાદ દિલ લાગશે. ૩૬

જેમાં તેમાં બધાં વિશે, હો કદરૂપું છો ભલે-
છતાં સૌંદર્ય કેવું ત્યાં ભર્યું ભર્યું જ લાગશે ! ૩૭

૧૩

નરી પ્રસન્નતા પૂર્ણ સૌ વ્યવહારમાં જગે,
ભાવ હોવાતણો એવો પ્રભાવ ને પ્રતાપ છે ! ૩૮

વ્યક્તતા ચેતનાકેરી ભાવ તે પરિણામ છે,
ભાવથી ભાવમાં પૂર્ણ શૂન્યાવસ્થા ભરેલ છે. ૩૯

ભાવને ના અજ્ઞાયું છે ક્યાંયે જીવનમાં કશું,
સ્ફેર સ્પર્શ થતાંવેંત પારખે મૂળથી બધું. ૪૦

ભાવમાં જ્ઞાનનો ભાગ, ભાવમાં ભક્તિ પૂર્ણ છે-
જન્મે છે ભાવથી કર્મ, ભાવ એવો ત્રિવેણી છે. ૪૧

કોઈ અકથ્ય ભૂમિકામાંથી ભાવ ઊર્જી અને
પ્રકૃતિને ઉંદું ઉંદું સ્પર્શતાં સ્પર્શતાં કર્યે- ૪૨

૧૪

એમ અનેક વેળાએ અનંત વાર ભાવનો
-લાગ્યા તે કરવાથી ત્યાં સ્પર્શ, પ્રકૃતિમાંય તો ૪૩

-પાસ એનો પડ્યા વિના રહેતો નથી નિશ્ચયે
ને વારંવારનો સ્પર્શ સ્વભાવ પલટાવશે. ૪૪

શો નિરાકાર આત્મા છે ! આત્માનું વ્યક્તતવ જે
-નિરાંબર શો ભાવ લાગતાં જ્યાં પ્રવર્તતે ! ૪૫

અખંડાકાર તે ભાવ થતાં સંપૂર્ણ જીવને,
સંચાલક બને પોતે ત્યારે જીવનનો ખરે ! ૪૬

એવા તે ભાવમાં પોતે પ્રકૃતિ તેનું માધ્યમ,
સ્વાભાવિક રીતે પાત્ર બને છે યોગ્ય, જીવન. ૪૭

૧૫

ભાવ કેળવવા તેથી શ્રેયાર્થીએ સદા હદે,
પોતાના જીવને તેનું મહત્વ ધારવું ઘટે. ૪૮

ભાવ તે વધતો રૂહે ને જીવતો પ્રગટ્યા કરે,
એ રીતે સાધનાભ્યાસે રૂહેવું વળગી અંતરે. ૪૯

થવા સાકાર તો ભાવ કર્મ અગત્યનાં ખરે,
કર્મને પ્રભુપ્રીત્યર્થ તે તે આચરવાં ઘટે. ૫૦

મળેલાં કર્મમાં ભાવ નીતરતો દઢાવતે,
કર્મ તે યજ્ઞમાં કેવું તત્કાળે જ પરિણમે ! ૫૧

યજ્ઞભાવે થતાં કર્મ છો હો પ્રકૃતિનાં જ તે,
કિંતુ ભાગ મહત્વે ત્યાં ભજવે ભાવ મોખરે. ૫૨

૧૬

કર્મ તો માત્ર ખોખું છે ભાવને અવતારવા,
કર્મનું પાત્ર તે યોગ્ય કર્મ પોતે તરાવવા. ૫૩

ભાવનીએ ભૂમિકાઓ છે જુદી જુદી જીવને,
મંદ ભાવ વળી ગાડ વર્તતો ભાવ તે રીતે. ૫૪

તે તે ભાવની સ્થિતિમાં પ્રકૃતિનું રૂપાંતર,
યોગ્ય રીતે પૂરેપૂરું થવા શક્ય ન જીવન. ૫૫

સંપૂર્ણ ગાઢતા ટોચે ભાવ પહોંચતાં હદે,
ત્યાં નિરંતરતા જામ્યે પ્રકૃતિ ઉધ્વ થાય છે. ૫૬

પ્રકૃતિની ભૂમિકાથી ઉધ્વ પ્રદેશ ક્ષેત્રમાં
-જે લઈ જાય છે, તેને ભાવ પ્રમાણવો સદા. ૫૭

૧૭

ભાવ જે પ્રગટેલો છે કેળવાયેલ ભાવ જે,
મૌલિક ભાવ જે વૃહે છે આપમેળેથી જીવને, ૫૮

એવો પ્રત્યેક જે ભાવ નિરાળો શો જુદો જુદો !
સર્વોત્તમ સહૃથીએ સહજભાવ મૌલિકે. ૫૯

ભાવને કેળવાવાને જિજાસા તે પ્રકારની,
પ્રચંડ અભિના જેવી જેની શી સળગેલી છે ! ૬૦

તેવા જ માત્ર તો ભાવ કેળવી શકશે હદે,
બાકીનાનું ગજું ના છે ભાવ કેળવવા ખરે ! ૬૧

જિંદગાનીનું તો ભાવ સાચી કમાણી આખરે,
મળતાં ભાવ તો સર્વ મળેલું જાણવું જગે ! ૬૨

૧૮

પ્રદેશો ભાવના દિવ્ય, સ્વતંત્ર એકએકથી,
છતાં પાછા જુદા જુદા મૌલિક એકએકથી. ૬૩

એવા પ્રત્યેક તે ભાવની દુનિયા નિરાળી છે,
સમગ્રે તાંતરણો તેમાં, ચેતનાનો સંંગ છે. ૬૪

કેવો ભાવ આનંદ તેને વર્ણવવા કશી
-તાકાત શબ્દની ના છે, છે શબ્દાતીત ભાવ તે. ૬૫

પ્રવર્ત્ત ભાવમાં ભાવ સૂક્ષ્મ તે ભૂમિકા વિશે-
પોતે સાક્ષી થયા વિના પિછાણી ના શકાય છે. ૬૬

ચેતનાનાં જુદાં જુદાં સ્વરૂપ ભાવ રીતનાં,
ભાવના કારણે એવાં રૂપો જાણાય છે તદા. ૬૭

૧૯

સૌ ભાવની પ્રમાણેનું જે જે આવે અનુભવે,
થતાં તાદાત્ય ત્યાં પોતે પાછો કેવો નિરાળો છે! ૬૮

અનંત રૂપવાળું જે ચેતનાનું સ્વરૂપ છે,
તે તો તેવા જ તે ભાવને લીધે તેમ તેમ છે. ૬૯

બાકી તો ચેતનાને ના કોઈ આગવું રૂપ છે,
કરે સાકાર તો ભાવ ચેતનાને જ અંતરે. ૭૦

ભાવયે ના રહે સુહેજે, શૂન્યાવકાશ પૂર્ણ જે,
ભાવાતીત અવસ્થા તે, સાક્ષીભાવે મુહૂરાય છે. ૭૧

જેમાં તેમાં બધાંનામાં આત્માનુભવની વિશે,
મહત્વનો ખરો પૂરો છે સાક્ષીભાવ મોખરે. ૭૨

૨૦

સાક્ષીભાવ વિના પૂરો ડુબી જવાની શક્યતા
-પ્રવેશો જે વિશે તેમાં પૂરેપૂરી જ છે તદા. ૭૩

ભાવયે જે ન પાક્યો છે, ઉચ્ચ્યમાં ઉચ્ચ્ય શિખરે,
પહોંચ્યો છે ન તે ભાવે સાક્ષીભાવ ન છે હદે. ૭૪

ભાવમાં ભાવથી નોખો પાછો જે ભાવ હોય છે,
તે ભાવને કયું નામ દેવું તે નવ સૂજ્યું છે. ૭૫

અનેક ચઢિયાતા છે ભાવયે એકઅએકથી,
તેવા સૌ ભાવનું ભાન પ્રીછે માત્ર અનુભવી. ૭૬

ભાવથી ભાવની પૂર્ણ તે નિરંતર ગાઢતા,
થતાં પકવ પરિપૂર્ણ ભાવાતીત થવાય ત્યાં. ૭૭

૨૧

અખંડ ભાવનું હૈયે સાતત્ય જીવતું થતાં,
કેવા કેવા નવા સૂક્ષ્મ દિવ્ય દેશો થતા છતા ! ૮૩

સંગત તે બધાં વિશે અનોખો એક ભાવ છે,
ત્યાંયે મૌલિકતાના શા નોખા ભાવ પ્રદેશ છે ! ૮૪

પ્રદેશો ભાવના કેવા અકલ્ય ને અગમ્ય છે !
ભાવ અખંડતામાં તે પથે આવે અનુભવે. ૮૫

સૂક્ષ્મ ને દિવ્ય તે એવા પ્રદેશોનીય શક્તિ તે,
ન્યારીન્યારી જ શક્તિ શી ! અનોખી શી જુદી જ છે ! ૮૬

પ્રત્યેક ભાવના દેશો કળા સૌંદર્ય જુદું છે,
શો આત્મંતિક જે ભાવ વર્ણનાતીત તે ખરે ! ૮૭

૨૩

પોતાનામાં પૂરેપૂરો ભાવ પોતે જ મળ્યા છે,
ભાવ વિનાનું અસ્તિત્વ બીજું કેં ભાવમાં ન છે. ૭૮

સંપૂર્ણ ભાવમાં લીન રહેવાતાં હદે છતાં
-નિભિતે જે મળે કર્મ તે તે થયા કરે તદા. ૭૯

મહત્વ મોખરે ભાવ હોવા છતાં પૂરેપૂરો,
મળેલાં કર્મનું જ્ઞાનભાન એને રહે ખરું. ૮૦

હોવા છતાં નિરાકાર જેમ સાકાર તે જ છે,
અનુભવી રીતે તેવી પ્રવર્ત્તે કર્મ જીવન. ૮૧

થાય મૌલિકતાનાં શાં દર્શન દિલ ભાવમાં !
નવાં નવાં અનેરાં એ એકઅએકથીયે જુદાં. ૮૨

૨૨

ભાવને પામતાં કેવો ન્યાલ ન્યાલ થયો હદે,
લળી લળી નમું એવા ભાવથી પદે ! ૮૮

॥ હરિઃઅં ॥

૨૪

॥ હરિ:અં ॥

પૂજ્ય શ્રીમોટા વિરચિત

અં શરણ-ચરણ લેજો !

અં શરણચરણ લેજો,

પ્રભુ શરણચરણ લેજો, (૨)

પતિત ઉગારી લેજો (૨),

કર ગ્રહી ઉર લેજો. ... અં શરણ.

મનવાળીના ભાવો,

કર્મ વિષે ઉતરો, પ્રભુ (૨)

મન, વાણી ને દિલને (૨)

કૃપાથી એક કરો. ... અં શરણ.

સર્વ મળેલાં સાથે,

દિલ સદ્ગ્રાવ ઉંગો, પ્રભુ

૨૫

છો અપમાન થયાં હો (૨)

ત્યાંયે ભાવ બઢો. ... અં શરણ.

નિમ્ન પ્રકારની વૃત્તિ,

ઉર્ધ્વગમન કરવા, પ્રભુ (૨)

પ્રભુકૃપાથી મથાજો (૨)

ચરણશરણ ગ્રહવા. ... અં શરણ.

મનના સકળ વિચારો,

પ્રાણતણી વૃત્તિ, પ્રભુ (૨)

બુદ્ધિતણી સૌ શંકા (૨)

ચરણકમળ ગળજો. ... અં શરણ.

જેવા દિલ હોઈએ પ્રભુ,

તેવા દેખાવા, પ્રભુ (૨)

મતિ મુજ ખુલ્લી રે'જો (૨)

સ્પષ્ટ જ પરખાવા. ... અં શરણ.

૨૬

દિલમાં કંઈક ભર્યું હો,

તે થકી બીજું ઉલટું, પ્રભુ (૨)

કદી પણ મુજથી ન બનજો (૨)

એવી મતિ દેજો. ... અં શરણ.

જ્યાં જ્યાં ગુણ ને ભાવ,

દિલ ત્યાં મુજ ઠરજો, પ્રભુ (૨)

ગુણ ને ભાવની ભક્તિ (૨)

દિલ મુજ સંચરજો. ... અં શરણ.

મન, મતિ, પ્રાણ પ્રભુ !

તુજ ભાવ થકી ગળજો, પ્રભુ (૨)

દિલમાં તુજ ભક્તિની (૨)

છોળો ઉછળજો. ... અં શરણ.

-શ્રીમોટા

॥ હરિ:અં ॥

૨૭

૨૮